

בעוה"ש"ת

קוֹנְטָרַם

קְלָאָפּ מִיר נִישְׁט אַרָאפּ

וואס דאס איז א וואונדערליכע שיעור, געוואנט געווארן דורך
פּבוֹר קרוֹשֶׁת הַרֵב הַצֵּדִיק מוֹהְרָא שְׁלִימָ"א
אריינגעברענגען אין אויף די ריינע און קלארע אמונה אין פאשעפער,
ווי אויף עצות און התחזקות וויאזוי אדורך צו גיין דעם קעגן פּשָׁעוֹם.

פֶּרֶשֶׁת וַיְחִי תשע"ג

געבויעט און באגרינדעט אויף די ווערטער פון אונזער הייליגער און פארקטיגער רבי,
דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונג, מורינו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט,
וואס קיין שום באהעלטעניש איז נישט פארהילן פון איהם,

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמענפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים
פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסיד'י ברסלב - נוא יארק יצ"א

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslev publications:

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

מרכז היכל הקודש דחסידי ברסלב

Heichal Hakodesh Williamsburg

287 Hewyard Street

347-563-4044

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שני עמותות "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

קלאפ מיר נישט אַראַפּ

א.

חז"ל זאגן (ילקוט איוב רמז תתקח): אויב 'איוב' וואלט זיך ווען איינגעהאלטן, און זיך נישט אפגערעדט אויפן אייבערשטן אויף זיינע צרות און שווערע יסורים וואס ער האט געליטן, דעמאלטס אזוי ווי מען זאגט: אַלקי אברהם, אַלקי יצחק, ואלקי יעקב, וואלט מען אויך געזאגט אַלקי איוב; זעהט מען פון דעם, אז דער עיקר ווערט א מענטש געמאסטן לויט

קלאפ מיר נישט אראפ

וויפיל ער דערהאלט זיך, ווען עס גייט אויף אים
 איבער שווערע ביטערע נסיונות, און ער פֿרעגט
 נישט קיין קשיות, נאר ער שטארקט זיך מיט אַ ריינע
 אַמונה אין בורא פֿל עולמים; און דאס איז געווען די
 מעלה פון די אבות הקדושים וואס האבן
 מיטגעמאכט ביטערע שווערע נסיונות און יסורים,
 און זיי האבן אלעס מקבל געווען באהבה.

מיר געפונען אין פֿסוק (בראשית מז, ז-ט): ווען יעקב
 אבינו האט געטראפן פֿרעה, און פֿרעה האט אים
 געפֿרעגט ווי אַלט ער איז, וואַלט ער נאר געדארפֿט
 ענטפֿערן ווי אַלט ער איז, ביז דערווייל האט ער אים
 געענטפֿערט אז ער איז אַלט הונדערט און דרייסיג
 יאר, און ער האט צוגעלייגט: מעט ורעים היו שני
 ימי חיי וכו', איך האב געלעבט אביסל און שלעכטע
 לעבן; ווייל יעקב אבינו האט מען אויך
 אויסגעפֿריווט מיט מורא'דיגע שווערע נסיונות.

כאַטשיג עס איז געווען נאך צדיקים אויסער די
 דריי אבות וואס האבן מיטגעמאכט שווערע צרות,
 צום ביישפֿיל: 'משה רבינו', האט שוין געליטן גלייך

קְלֵאפּ מִיר נִישְׁט אַראָפּ

ה

ווען ער איז געבוירן געווארן, מען האט אים אריין געלייגט אין א קעסטעלע און אריין געווארפן אין טייף, און געלאזט שווימען, ביז פֿרעה האט אים אויפגעצויגן, נאכדעם ווען ער איז שוין גרויס געווארן און ער איז ארויסגעגאנגען קוקן וואס די אידן מאכן, און ער האט געזעהן ווי מען שלאגט אידן, און ער האט געהרג'עט דעם מצרי, האט מען אים אויסגעזאגט פאר פֿרעה, האט ער געדארפט אנטלויפן, נאכדעם האט ער געדארפט זיין ביי יתרו, חז"ל זאגן (תרגום יונתן בן עוזיאל שמות ב, כא): יתרו האט אים אריינגעזעצט אין תפיסה פאר צען יאר. נאכדעם איז ער אנטלאפן ביז ער האט חתונה געהאט מיט צפורה וכו', ווער רעדט נאך שפעטער האט זיך הערשט אנגעהויבן די מחלוקת אויף אים פון דתן און אבירם, וואס זיי האבן אים נאך אנגעהויבן צו רודפן גלייך פון אנפאנג גלות, און אזוי זענען זיי אים דערגאנגען דאס לעבן די גאנצע צייט, און אים נישט אפגעלאזט, און וואס משה רבינו האט נאר באוויזן

קלאפ מיר נישט אראפ

אותות ומופתים, האבן זיי געמאכט דערפון ליצנות, און אים אויסגעפייניגט.

נאכדעם איז אויפגעשטאנען אויף משה רבינו 'קרח ועדתו', מיט נאך צוויי הונדערט פופציג רבנים, אזוי האט משה רבינו געליטן ביז זיין הסתלקות, און אפילו דעמאלטס ברענגט דער מדרש (דברים רבה ז, י; ספרי האזינו פרק ש"ט): אז משה רבינו האט געזאגט די מוסר, וואס עס שטייט אין גאנץ חומש דברים, און ער האט אראפגעלייגט פאר די אידן וואס ער האט אלץ געטוען און זיך מוסר נפש געווען פאר זיי במשך די גאנצע פערציג יאר, וואס אין זיין זכות האבן זיי געהאט 'מן' צו עסן, א 'באר' צו טרינקען, און די 'ענני הכבוד' זיך צו באשיצן, אזוי ווי חז"ל זאגן (מעניית ט ע"א), און דאס אלעס האט ער זיי געזאגט אז זיי זאלן נתעורר ווערן מתפלל צו זיין פאר אים, זאגן חז"ל (דברים רבה שם; ספרי פנחס פרק קלה): אז ווען אלע אידן עקשנ'ען זיך איין, און זאגן: רבונו של עולם! מיר גייען נישט אריין אין ארץ ישראל, און מיר וועלן ענדערש בלייבן אין מדבר אויב משה

רבינו קומט נישט מיט מיט אונז, וואָלטן זיי
 גע'פּוועל'ט. אָבער קיינער האט נישט גע'טענה'ט די
 טענה.

אויף געפונען מיר אַ וואונדערליכע מדרש, וואס
 עס איז זייער שווער צו פארשטיין (דברים רבא ט, ט):
 אין דעם טאג וואס משה רבינו האט געדארפט
 נסתלק ווערן, האט דער באשעפער גערעדט צו
 יהושע, און ווען משה רבינו האט אים געפרעגט:
 וואס האט דיר דער באשעפער געזאגט? האט ער אים
 געענטפערט: ווען דער באשעפער האט גערעדט מיט
 דיר האסטו מיר אויסגעזאגט?! האט זיך משה רבינו
 אנגערופן: עס איז בעסער צו שטארבן הונדערט
 מאל, אָבער נישט הערן אזא זאך; וואס דאס איז
 זייער שווער צו פארשטיין אויף יהושע וואס איז
 געווען אזוי גרויס וכו', און איז געווען אזוי געטריי
 און איבערגעגעבן אגאנץ לעבן צו זיין רבי'ן משה
 רבינו.

נאכדעם 'אהרן הבהן' האט אויף זייער אסאך
 מיטגעמאכט, ווייל מאכן שלום צווישן אידן, איז

נישט קיין גרינגע זאך, בפרט אז מען דארף עוסק זיין אין שלום בית, און זיך אראפלאזן וכו', אויף זעהט מען אז דער עיקר קנאה פון קרח איז געווען אויף די קהונה.

אזוי אויף 'יוסף הצדיק' האט מיטגעמאכט מורא'דיג אסאך, די ברודער האבן אים פיינט געהאט, און מען האט אים פארקויפט אויף מצרים וכו'.

די זעלבע זאך 'דוד המלך' וואס ער האט שוין מיטגעמאכט פון אלץ קינד, און אזוי במשך זיין גאנצן לעבן, אזוי ווי חז"ל זאגן (ירושלמי שקלים סוף פרק ב): עס איז נישט דא א דור וואס עס איז נישטא קיין ליצים, אבער עס איז נישט געווען א דור וואס עס זאל זיין אזאלעכע ליצים אזוי ווי אין דער דור פון דוד; וואס מען האט געמאכט מורא'דיגע ליצנות פון אים. [דוד המלך איז מען טאקע זא מזכיר און מען זאגט: מגן דוד, ביי די ברכות פון די הפטורה].

אויב אזוי פארנוואס דערמאנט מען נישט ביים דאווענען די אלע צדיקים, אזוי ווי מען דערמאנט די

דריי אבות: אברהם יצחק ויעקב? ! נאר ווייזט אויס אז זיי האבן געהאט גאר שווערע און ביטערע נסיונות. אזוי ווי חז"ל זאגן (אבות ה, ג): עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכלם, און אזוי אויף די איבעריגע אבות הקדושים.

ב.

רש"י ברענגט (בראשית רבה צו, א), אויפן פסוק (בראשית מז, כח): ויחי יעקב: למה פרשה זו סתומה? [דאס הייסט אז געווענליך ביי א ספר תורה איז דא א צווישן שייד צווישן איין פרשה מיטן אנדערן, אז מען זאל זעהן אז עס הייבט זיך אן א נייע פרשה, אבער פרשת ויחי איז צוזאמען מיט פרשת ויגש, אן קיין שום צווישן שייד] ענטפערט רש"י: איין טעם, וויבאלד יעקב אבינו איז נפטר געווארן, איז פארמאכט געווארן די אויגן און די הארץ פון די אידישע קינדער פון די פיעל צרות וואס מען האט זיי אנגעהויבן צו אונטערטעניגן. אבער אויף דעם טעם איז שווער, ווייל מען רעדט דאך דא יעצט פון דאס לעבן פון יעקב אבינו אין מצרים? ! די צווייטע טעם

קלאפ מיר נישט אראפ

י

זאגט רש"י: אז ער האט געוואלט אויסזאגן פאר די אידישע קינדער, ווען עס וועט זיין א סוף צו זייערע צרות, און דאס איז פארמאכט געווארן פון אים, דערפאר איז די פרשה פארמאכט - סתומה; דאס הייסט, עס איז צוגעבונדן צו די פריערדיגע פרשה, וואס ענדיגט זיך מיט דעם פסוק (בראשית מז, כז): וישב ישראל וכו' בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד.

דאס גייט ארויף אויף די ענין פון 'פריה ורביה'; דאס הייסט, אז אידן האבן זיך פארמערט זייער שטארק, וועגן דעם איז דאס געווען די גרעסטע שמחה און די שענסטע און בעסטע יארן פון יעקב אבינו, וועגן דעם גלייך נאכדעם וואס דער פסוק זאגט: ויפרו וירבו מאד, אז יעקב אבינו האט געזעהן נחת, ווי אזוי אלע האבן חתונה געמאכט די קינדער, און ברויף השם עס זענען געקומען אייניקלעך און אור אייניקלעך, און די דורות מערן זיך, הייבט דער פסוק גלייך אן: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה. אז די זיבעצן יאר [וואס פאטרעפט אויף 'טוב'] וואס יעקב האט געלעבט אין מצרים, איז געווען

זיינע שפּענסטע יאָרן. (עײן מדרש לקח טוב פרשת ויחי; זוהר ויחי רטז ע"ב), און דאס איז אים געווען די גרעסטע שמחה.

זעהט מען פון דעם אז די גרעסטע שמחה איז ווען מען איז זוכה חתונה צו האבן, פארקערט אויף, עס איז נישטא נאך אזא צער ווי די צער פון א בַּחור אָדער אַ מיידל, וואס דעמאלטס איז מען אַ פּלאַג גוף, און מען איז נישט קיין גאַנצע מענטש (זוהר ויקרא, ז ע"ב ועוד).

דער הייליגער רבי ברענגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב): דעם חז"ל (קידושין מט ע"ב): צען מאס רייד איז אַראַפּגעקומען אויף דער וועלט, ניין דערפון האבן גענומען די פרויען, און איין מאס האט די גאַנצע וועלט גענומען; דאס הייסט, דער מאן האט נאר איין מאס שיקה, און די פרוי האט ניין מאס. וועגן דעם - איז דער הייליגער רבי מסביר - פאר מען האט חתונה האלט מען נאך פארן שלימות, און ווען מען האט חתונה באקומט מען אַ שלימות אינעם דיבור.

קלאפ מיר נישט אראפ

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ה): אויבן אין הימל זענען די מאן און ווייב איין נשמה, און ווען זיי קומען אראפ אויף דער וועלט, קומט 'ער' אראפ דורך איין פאר עלטערן, און 'זי' דורך א אנדערע פאר עלטערן, און אז זיי זאלן זיך צוריק צוזאם קומען דאס איז די שווערסטע זאך, ווייל עס איז דא אסאך קטרוגים, אזוי ווי עס איז געווען ביי 'קריעת ים סוף', אבער דאך האט דער אייבערשטער נאכדעם געהאלפן למעלה מדרך הטבע, אזוי איז אויף ביי א שידוך, אזוי ווי חז"ל זאגן (עין סוטה ב ע"א): קשה זיוגו של אדם פקריעת ים סוף; וועגן דעם איז דאס דער גרעסטער שמחה.

דאס זאגט מען ביי די שבע ברכות: 'שמח תשמח רעים האהובים, פשמחה יצירך בגן עדן מקדם'; מען בעט דעם אייבערשטן אז די מאן און ווייב, וואס ווערן אנגערופן 'רעים האהובים', זאלן זיין אזוי פריילעך, אזוי ווי ווען זיי זענען געווען אין הימל, וואס דארטן זענען זיי געווען איין נשמה, זאלן זיי

יעצט ווייטער זיין איין נשמה, און זיין מוראדיג פריילעך.

דערפאר דארף מען זעהן חתונה צו מאכן די קינדער וואס יונגער, וואס דאס איז דער לעזונג פאר אלע צרות, חז"ל זאגן (מנחות קי ע"א): הלומד תורה בטרה זה הנושא אשה ואחר כך לומד תורה; ווער לערנט תורה מיט א ריינעם מח אן קיין עבירות? דער וואס האט חתונה געהאט; און מען זעהט טאקע אז במשך אלע דורות, פון בעל שם טוב הקדוש ביז אונזערע צייטן ביי אלע רבי'ס און רבנים האט מען מקפיד געווען צו חתונה מאכן די קינדער גאר יונג, דערפאר היינט ווען עס גייט איבער אזאלעכע שווערע ביטערע נסיונות אויף בחורים און מיידלעך, איז די וויכטיגסטע זאך זיי חתונה צו מאכן וואס יונגער, און אזוי ארום וועט מען זיי קענען ראטעווען פון חטאת געוורים, און פון אלעם שלעכטס, וואס דאס איז דער גרעסטער תיקון פון 'שובבים', וואס קומען יעצט אריין.

קלאפ מיר נישט אראפ

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז):
 א מנהיג קען נאר זיין איינער וואס איז א רחמן, אזוי
 ווי דער פסוק זאגט (ישעיהו מט, י'): פִּי מְרַחֵם יִנְהַגֵּם;
 און דער עיקר רחמנות דארף מען האבן, צו
 ראטעווען אידישע קינדער פון צוונות, ווייל לויט
 דאס גרויסקייט פון די נשמה פון א איד, וואס איז א
 'חלק אלוה ממעל' - כביכול א שטיק באשעפער, און
 איינס מיטן באשעפער, איז נישט שייך פאר אים קיין
 עבירות און ער קען דאס גארנישט פארנעמען, קומט
 אויס, אז דער עיקר דארף א מנהיג זעהן, רחמנות צו
 האבן און ראטעווען די בני הנעורים, און מאכן
 שידוכים, און נאר אזוי הייסט ער א מנהיג.

אבער אז א מענטש איז זוכה און ער האט חתונה,
 האט ער שוין כאטש 'פת בסלו', כאטשיג דעמאלטס
 קען זיך אויף מאכן פראבלעמען, אבער דער זעלבער
 צדיק וואס האט דיר משדך געווען, און חתונה
 געמאכט, וועט דיר אויף אויסלערנען ווי אזוי מען
 לעבט וכו', אזוי ווי דוד המלך האט געזאגט פארן
 אייבערשטן (ברכות ד ע"א): בין איך דען נישט קיין

חסיד! ? אלע מלכים שלאפן זיך גוט אויס ביז דריי
 שעה אין טאג אריין, און זיצן ארומגענומען מיט
 גרויס פבוד וכו', ואני ידי מלכלכות בדם ובשפיר
 ובשליא, כדי לטהר אשה לבעלה וכו', די זעלבע זאך
 דער צדיק, וועט זיך מוסר נפש זיין, און זיך
 אראפלאזן און טוהן אלע פעולות שבעולם צו מאכן
 שלום בית, און אויסלערנען ווי אזוי צו פירן א שטוב,
 און לעבן א גוט ערליך לעבן.

ג.

ויהי אחרי הדברים האלה, ויאמר ליוסף הגה אביך
 חלה וגו' (בראשית מח, א), מען האט געזאגט פאר יוסף
 זאלסט וויסן אז זיין טאטע איז קראנק, זאגט רש"י:
 'אחד מן המגידים' איינער פון די 'מגידים' האט דאס
 געזאגט פאר יוסף.

דער הייליגער תולדות יעקב יוסף (פרשת קדושים),
 ברענגט פון זיין הייליגן רבי'ן דער בעל שם טוב
 הקדוש זכותו יגן עלינו, אז ער איז געווען זייער
 שארף קעגן די מגידים וואס זיי פלעגן זאגן דרשות,

קלאפ מיר נישט אַראַפּ

צו דערשרעקן און צוברעכן אידישע קינדער, און זיי שטארק אויסמוסרן, דער בעל שם טוב הקדוש האט דאס נישט געקענט אויסהאלטן, און ער האט מיט דעם געטייטשט דעם פסוק (במדבר כא, ו): וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וכו', נאכדעם וואס די אידן האבן זיך אפגערעדט אין מדבר, האט דער אייבערשטער געשיקט ברענעדיגע שלענג, וואס זיי האבן געביסן דעם פאלק; אז דאס איז מרמז אויף די מגידים, וואס זענען ארומגעפארן און זיי האבן געביסן אידן מיט זייערע שווערע מוסר דרשות, וואס האט אוועק געהרג'עט אסאך אידן ליידער.

דאס זאגט רש"י: 'אחד מן המגידים', ווייל וועלכער איד וועט גיין זאגן פאר א צווייטן: דיין טאטע איז קראנק! ווי אזוי קען א מענטש ארויסזאגן א שלעכט ווארט פאר א צווייטן?! נאר זאגט אויף דעם רש"י: אחד מן המגידים, אז די מגידים זיי האבן נישט קיין מורא צו דערשרעקן מענטשן מיטן יום המיתה.

קלאפ מיר נישט אראפ

יז

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח):
כאטשיג 'תוכחה' איז א גרויסע מצוה, אזוי ווי עס
שטייט אין פסוק (ויקרא יט, יז): הוכח תוכיח את
עמיתך. קען אבער נישט יעדער איינער זאגן
'תוכחה', ווייל אז מען זאגט פאר א צווייטן מוסר און
תוכחה נישט אויף די ריכטיגע אופן, שניידט מען
אים אפ פון זיין שורש, און מען איז ממש א רוצח,
ווייל דער עיקר תוכחה דארף זיין אזוי ווי די תוכחה
פון משה רבינו.

חז"ל זאגן (שבת פח): אז עס איז נישט געווען נאך
אזא שמחה ווי דער טאג פון קבלת התורה, וואס איז
געווען צוגעגליכן צו א חתונה (תענית כו ע"ב), און
גלייך ביי קבלת התורה זענען די אידן דורכגעפאלן
מיטן עגל, אזוי ווי די גמרא דרוקט זיך אויס (שם):
עלובה פלה, מזנה בתוך חפתה, ווייל דאס איז די
גרעסטע בזיון אז מען שטייט אונטער די חופה און
די פלה אנטלויפט, [ליידער האב איך אמאל
מיטגעהאלטן אזא זאך רחמנא לצלן, מען קען זיך
נישט פארשטעלן די צער וואס דארט האט זיך

קלאפ מיר נישט אראפ

אָפּגעטוהן וכו', בייַדע עֶלְטֶערן האָבן געוויינט, און מען האט זיי געדארפֿט טרייסטן וכו', די זעלבע זאך איז געווען ביים חטא העגל, און ווען מ'שה רבינו איז אַראָפּגעקומען און ער האט געזעהן אז זיי האָבן געמאַכט אַן עגל, וואס איז דאָרט געווען די דריי האַרפּסטע עבירות: עבודה זרה, גלוי עריות, שפיכות דמים (תנחומא פי תשא, כ); וואלט דאָך מ'שה רבינו געדארפֿט מאַכן א רעש, און שרייען געוואלד! וואס האט איר דא געטוהן?! ביז דערנוייל האט מ'שה רבינו גלייך געזאגט: 'עדיין חביבותא גבן', טייערע אידישע קינדער: דער באשעפער האט ענק נאך אלץ ליב! און ווי נאר די אידן האָבן דאס געהערט האָבן זיי אַלע תשובה געטוהן פון גרויס ליבשאפט צום אַייבערשטן.

דאס איז דער לימוד פונעם הייליגן רבי'ן, דערפאר האט דער הייליגער רבי אויסגערופן און אויסגעשריגן מיט א מורא'דיגן קול (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן עח): געוואלד זייט אייך נישט מייאש! אין שום יאוש בעולם פֿלל, עס איז נישטא אזא זאך ווי

יאוש. און אפילו א מענטש זאל האבן געטוהן וואס
 ער זאל האבן געטוהן, קען ער אלץ צוריקומען צום
 בורא פל עולמים און ער קען אלעס פארעכטן.

עס איז געווען א גרויסער ערליכער איד: רבי
 ישראל קארדוונער זצ"ל [ער ליגט אין טבריה] האט
 ער געזאגט: היינט אז דער הייליגער רבי האט שוין
 געזאגט אזא דיבור: אין שום יאוש בעולם פלל. קען
 דער סמ"ך מ"ם טאנצן פון דער ערד ביזן הימל, און
 פונעם הימל ביזן ערד, עס וועט אים שוין גארנישט
 נוצן, ווייל מען הערט נאך דעם קול אויף די גאנצע
 וועלט. ברוך השם יעצט איז שוין איבער צוויי
 הונדערט יאר פונעם רבינ'ס הסתלקות און דעם רוף
 פונעם הייליגן רבי'ן: אין שום יאוש בעולם פלל,
 קיינער קען נישט - און טאר נישט - מייאש זיין דעם
 צווייטן! הערט זיך אלץ שטערקער און שטערקער.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן א):
 אויף דעם וואס חז"ל זאגן (אבות ב, ד): אל תדין את
 חברך עד שתגיע למקומו, זאלסט קיינמאל נישט דן
 זיין זיין חבר, ביז דו וועסט נישט זיין אויף זיין

קלאפ מיר נישט אראפ

פֿלאַץ; און ווער אויסער דעם אייבערשטן קען דען פֿארשטיין און זיין אין יענעם פֿלאַץ?! אזוי ווי חז"ל זאָגן (פֿסחים נד ע"ב): איינס פֿון די זאָכן וואס איז פֿארהוילן פֿון אַ מענטש, אז ער ווייסט נישט וואס אַ צווייטער טראַכט; דערפֿאר קען נאר דער אייבערשטער דן זיין אַ מענטש, און דער אייבערשטער איז אַ מורא'דיגער רחמן, וועט ער אוודאי דן זיין יעדער מענטש לִפְּנֵי זְכוּת.

אזוי אויף דער צדיק - פֿירט דער הייליגער רבי אויס - וויבאלד ער איז אינגאנצן בִּטּוּל צום באַשעפֿער, ווייסט ער אויף יעדנס פֿלאַץ, און ער קען יעדן איינעם דן זיין לִפְּנֵי זְכוּת, בְּמִילָא קען ער מאַכן ראש השנה.

דערפֿאר האט דער הייליגער רבי געזאָגט (עין חיי מוהר"ן סימן תג): 'גאר מיין זאף איז ראש השנה'; ווייל דער הייליגער רבי קען יעדן איינעם דן זיין לִפְּנֵי זְכוּת, און ער האט דיבורים פֿאר יעדן איינעם, און ער איז יעדן מחזק און ער הייבט אויף יעדן איינעם, און ער ווייזט אז יעדער איינער איז אַ דיימאַנט בייים

קלאפ מיר נישט אַראַפּ

כא
באַשעפּער, אַזוי ווי דער הייליגער רבי זאָגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו): אז יעדער איד איז אַ דיימאַנט אַינעם באַשעפּערס קרוין; אָבער אַ דיימאַנט ווען מען נעמט דאס אַרויס פון דער ערד זעהט עס אויס ווי אַ שטיק בלאַטע, און עס נעמט צייט ביז מען רייניגט דאס און מען פּוּצט דאס שיינ אויס, און דעמאלטס ווערט עס אַ שיינע דיימאַנט וואס איז ווערט זייער אַסאַך געלט.

דערפאַר האט דער בעל שם טוב הקדוש נישט ליב געהאט די מגידים, און ער האט אָנגעזאָגט אז מען זאל זיי נישט אַריינלאָזן, צו צופּרעכן און אַפּשָרעקן די פאַרזאַגטע און פאַרפּלאַגטע אידן, און אַזוי האט ער אויפגעשטעלט דעם 'דַרְךַּ הַחֲסִידוּת' וואס דאס איז געשטעלט נאַר מִקְרַב צו זיין אידן.

ד.

מען זעהט ווען יוסף הצדיק איז געקומען מיט זיינע צוויי קינדער: מנשה און אפרים, אז יעקב אבינו זאל זיי בענטשן, פאר ער גייט אַוועק פון דער וועלט,

האַט יוסף הצדיק גענומען דעם בכור - מנשה, און געלייגט צו די רעכטע האנט פון יעקב אבינו און אַפּרִים צו די לינקע האנט, ביז דער־ווייל האט יעקב אבינו געפֿענטשט קודם מיט די רעכטע האנט אַפּרִים און נאכדעם מיט די לינקע האנט מנשה, פֿאר יוסף הצדיק האט דאס ווי געטוהן, האט ער זיך אָנגערופֿן: טאטע, נישט אזוי! מנשה איז דער בכור, און ער האט געוואלט אַראַפֿנעמען די האנט פון יעקב און דאס טוישן, האט זיך יעקב אבינו אָנגערופֿן און געזאָגט: ידעתי בני ידעתי, איך ווייס מיין קינד וכו'.

וואס איז טאקע געווען דער וויכוח צווישן יעקב און יוסף? ! נאר עס איז דא צוויי וועגן ביים דינען דעם אייבערשטן, עס איז דא א וועג, אז א מענטש זאל קודם אַרפֿעטן אַראַפּ צונעמען פון זיך דעם שְׁלֶעכְטִים, און נאכדעם וועט ער טוהן גוטס, אזוי ווי דער נביא זאָגט (ירמיהו ד, ג): נירו לְכֶם ניר וְאַל תִּזְרְעוּ אֶל קוֹצִים, קודם זאלט עטץ גוט אויפֿאַקערן, און נאכדעם וועט וואקסן גוטע תבואה; די זעלבע זאך דארף מען זעהן קודם אפֿצוטיהן די שְׁלֶעכְטִים - סור

מַרְע', און נאַכדעם וועט מען קענען טוהן גוטס -
'עֲשֵׂה טוֹב', וואס דאס איז דער 'דַּרְךְ הַמוֹסֵר'.

אַבער אז אַ מענטש וועט אַרבעטן אַפּצוטוהן זיין
שְׁלֵעכְטֵס, וועט ער דארפן לעבן זיבעציג יאר, און
נאך אלעם וועט ער בלייבן מיט זיין שְׁלֵעכְטֵס, ווייל
דער יצור הרע איז שטערקער פון אים. וועגן דעם איז
דא דער וועג פון 'עֲשֵׂה טוֹב', מען זאל טוהן גוטס,
און די שְׁלֵעכְטֵס וועט ממילא אַוועק פאלן. וואס דאס
איז דער 'דַּרְךְ הַחֲסִידוּת', מחזק צו זיין אידן, און זיי
ווייזן אז זיי זענען פול מיט גוטס, ממילא וועט פון
זיי צוביסלעך אַוועקפאלן די שְׁלֵעכְטֵס, אַבער נישט
מעורר זיין קיין עבירות אויף אידן.

דאס איז געווען זייער וויכוח, יעקב אבינו האט
געהאלטן די שיטה פון 'עֲשֵׂה טוֹב', אז קודם זאל
מען טוהן אַסאַך גוטס, דערפאר האט ער קודם
געבענטשט אַפְרִים, וואס אַפְרִים איז אַ לשון פון
פאַרמען, אזוי ווי דער פּסוק זאגט (בְּרַאשִׁית מֵא, נב): פִּי
הַפְּרָנִי אֱלֹקִים בְּאָרֶץ עַנְיִי, דער אייבערשטער האט
מיר געמערט (עײן לקוטי מוהר״ן חלק א' סימן צו); דאס

הייסט אַ מענטש דאַרף שטענדיג פאַרמערן אַריינצוכאַפּן וואס מער גוטס, און נישט קוקן אויף די שלעכטס, ממילא מיט די צייט וועט די סאך גוטס אים איבערדרייען, און דאס שלעכטס וועט זיך אַפּטוהן פון אים.

אַבער יוסף הצדיק וואס ער איז דורכגעגאַנגען די אַלע שווערע און ביטערע נסיונות אין מצרים, ווען ער איז געווען אַ בחור, און מען האט אים צוגערעדט צו עבירות און ער איז דאס אַלעס בייגעשטאַנען, האט ער געהאַלטן די שיטה פון 'סור מרע', אז מען דאַרף קודם אינגאַנצן אַפּלאַזן די שלעכטס, אזוי ווי ער האט דאס באוויזן, וועגן דעם האט ער געוואלט אז יעקב זאל קודם בענטשן מנשה, וואס דאס איז אַ לשון פון פאַרגעסן אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (בראשית מא, נא): **כִּי נִשְׁנִי אֱלֹקִים, דָּעַר אֵיבְעֶרְשִׁטְעַר** האט מיר געמאַכט פאַרגעסן (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' שם); וואס דאס גייט ארויף אויף דעם ענין פון 'סור מרע', קודם זאל מען מאכן פאַרגעסן דעם שלעכטס, אַבער יעקב אבינו האט אנדערש פאַרשטאַנען, אז

כה

קלאַפּ מיר נישט אַראַפּ

דער עיקר פון אַ אַיד, איז צו טוהן נאַר גוטס, און
טָרעפֿן די גוטס ביי יעדן איינעם, און יעדן איינעם דן
זיין לַבֿף זכות.

דער הייליגער רבי האט אַמאַל געזאָגט פֿאַר
איינעם (חיי מוהר"ן סימן תמז): דו טוה אין אידישקייט,
גוטס וועט בלייבן, און שְׁלֵעכְטֵס וועט מְמילא אַראַפּ
פֿאַלן.

וועגן דעם האט דער הייליגער רבי אַזוי
אַנגעוואָרנט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפב): אַז אַ
מַענטש זאל שְׁטענדיג זוכן ביי זיך דאס גוטס, און
אַזוי ווי עס איז אַ עבירה פיינט צו האבן אַ צווייטן,
אַזוי איז אויף אַן עבירה זיך פיינט צו האבן, און
פונקט אַזוי ווי מען טאר נישט אַראַפּקלאפֿן אַ
צווייטן, [בפֿרט אַ מלמד דארף זייער אַכטונג געבן
נישט אַראַפּ צו קלאפֿן אַ קינד], אַזוי אויף טאר מען
זיך אַליין אויף נישט אַראַפּקלאפֿן.

ה.

דערפאר יעצט ווען עס קומט אריין די פערציג טעג פון 'שוכבים', וואס אין די טעג איז א מוראדיגע סגולה צו פארעכטן אלעס, דארף מען זעהן צו טוהן אסאך גוטס, חז"ל זאגן (אבות ו, ג): אין טוב אלא תורה, דערפאר אפילו א מענטש איז צומישט און מבולבל, און עס גייט אויף אים דורך פארשידענע שוועריקייטן, זאל ער אריינכאפן יעדן טאג און לערנען אביסל חומש רש"י מיטן תרגום, אזוי ארום וועט ער מעביר סדרה זיין יעדע וואך, וואס דאס איז א סגולה פאר א לאנגע געזונטע לעבן (ע"י ברכות ח), אזוי אויך אריינכאפן משניות און גמרא, וואס די לימודים: מקרא משנה גמרא, איז די גרעסטע עשירות פאר א מענטש (ע"י חגיגה יד ע"א), אזוי אויך אפילו אז א מענטש קען זיך נישט צאמנעמען און עס גייט אויף אים איבער צרות מיט יסורים, זאל ער דאך ארויסקאפן צו גיין דאווענען די דריי תפלות שחרית מנחה מעריב מיט מנין, אזוי פולט ער זיך צוביסלעך אן מיט מער און מער גוטס.

קלאפ מיר נישט אראפ

כז

1.

מען דארף וויסן אז אויף יעדן איינעם גייט איבער פארשידענע שווערעקייטן, און אז אלע צדיקים האבן אויף אסאך מיטגעמאכט אין זייער לעבן, און עס איז זיי נישט אנגעקומען אזוי גרינג.

מיין ברודער עליו השלום [הגאון המפורסם רבי בנימין שיק, אב"ד טאקאי זכותו יגן עלינו], פלעגט שטענדיג זאגן: מען דרוקט אן א שיעור מעשיות פון צדיקים, אבער קיינער האט נאך נישט געדרוקט א ספר, פון די דורכפעלער און צרות וואס זיי האבן געהאט אין לעבן, און ווי רשעים האבן זיי גערודפ'ט, אזוי ווייט אז עס זענען געווען צדיקים וואס מען האט זיי אריין געזעצט אין תפיסה, אבער אין די ספרים שטייט נאר די מופתים וואס זיי האבן באוויזן וכו', אבער באמת האבן אלע צדיקים מיטגעמאכט שווערע רדיפות און אנדערע פארשידענע שווערעקייטן.

קלאפ מיר נישט אראפ

דער הייליגער בעל אריה דבי עילאה זכותו יגן עלינו, [ער איז געווען זייער גרויס, מען זאגט אויף אים נפלאות, מענטשן פארציילן פארשידענע מופתים וואס זיי האבן גע'פועל'ט, אפילו ביי זיין ציון, ער ליגט אין בריגל,] איז געווען אן איידעם ביים הייליגן ישמח משה זכותו יגן עלינו, אבער קודם איז ער געווען אן איידעם ביי א גביר, און ער איז געזעצן און געלערנט, און זיין ווייב האט געהאט א סטאר, ווייל זי איז געווען א גביר'ס טאכטער, און זי האט גוט פארשטאנען צו ביזנעס, איינמאל איז אריין געקומען א גוי'טע און איינגעקויפט דארטן סחורה, און ווען עס איז געקומען צו באצאלן, האט זי נאר געהאט גרויס געלט, און זיין ווייב האט נישט געהאט צו געבן רעשט [טשענדזש], האט זי געבעטן איר מאן: זיי מוחל, געב אכטונג אויפן געשעפט, איך גיי אריבער צום שכן'ס געשעפט דאס אויפצוטוישן, איז ער ווייטער געזיצן און געלערנט דארט, פלוצלינג באמערקט ער רחמנא לצלן, אז אן ערלית איז אין שטוב, איז ער גלייך ארויסגעטאנצן פון פענצטער,

[ווייל 'איסור יחוד' איז זייער זייער אַ האַרבע זאך,
 און עס איז דא וואס זאגן אַפילו אז דאס איז אַ 'איסור
 דאורייטא',] ווען זי קומט צוריק, זעהט זי אז די
 גוי'טע דרייט זיך ארום און באַטראַכט די סחורה,
 פּרעגט זי: וואו איז מיין מאן דער בַטלן? ! ווייזט איר
 די ערליכע זאך אז ער איז אינדרויסן, האט זי זיך גענומען
 שרייען אויף אים: האסט מיר דאך מַפְקִיר געווען
 דאס גאַנצע פאַרמעגן! זי וואלט געקענט צוזאם
 נעמען אלע סחורות וכו' און נעלם ווערן! און זי
 האט געזאגט אז זי וויל זיך גטן, זי דארף אים נישט
 האבן, און אזוי איז טאקע געווען, זי האט זיך פון
 אים גע'גט רחמנא לצלן.

דער הייליגער ישמח משה זכותו יגן עלינו האט
 געהאט גאר אַ געראטענע טאכטער, אַ בת יחידה,
 האט ער אים געוואלט נעמען פאר אן איידעם, אָפּער
 די רעפּעצין האט נישט געוואלט, זי האט
 גע'טענה'ט: מיין בת יחידה זאל נעמען אַ גרוש? !
 אָפּער די טאכטער האט געזאגט: מאמע! דאס איז
 מיין זיווג. און וויבאלד די טאכטער האט זיך איין

קלאפ מיר נישט אראפ

גע'עקשנ'ט איז געווארן די שידוך, און זיי האבן
 חתונה געהאט, און ער איז געווארן א איידעם ביים
 הייליגן ישמח משה זכותו יגן עלינו, דעמאלטס איז
 נתגלה געווארן זיין גרויסקייט.

אבער ווי דער שטייגער פון מיידלעך האט מען
 איר געטשעפעט: דו האסט גענומען א גרוש! פלעגט
 זי זאגן און פארציילן די מעשה: דער סדר פונעם ים
 איז אז עס גייט אלץ צום ברעג, און נאכדעם גייט
 דאס צוריק, אין ים איז דא דיימאנטן שטיינער, וואס
 עס קומט פון אונטן ארויף, און דער ים ווארפט דאס
 ארויס.

ויהי היום, איז דורכגעגאנגען א גוי, זעהט ער
 דארט ליגן באנדלעך, האט ער זיך זייער געפריידט צו
 דער מציאה: דער ים האט אים ארויסגעווארפן
 באנדלעך. ער קלויבט דאס צוזאם, ער גייט אהיים,
 און ער שטעלט צו קאכן די באנדלעך, אבער עס
 קאכט זיך נישט אפ, ער פרופירט דאס צו קייען, און
 עס גייט נישט, גייט ער אריין צום שכן א איד, און
 באקלאגט זיך: דער ים האט מיר ארויסגעווארפן

לא

קלאַפּ מיר נישט אַראַפּ

באַנדלעך, אַבער עס קאכט זיך נישט אָפּ. זאָגט אים דער איד: װאס דארפסטו דאס האבן, געב דאס פאר מיר, און איך װעל דיר געבן אנשטאטס דעם בעסערע באַנדלעך, װאס דאס װעסטו קענען אַפּקאכן און קענען עסן, ער האט אזוי געטוהן און דער איד איז געגאנגען און פאַרקויפט די טייערע שטיינער און איז געווארן אַ גרויסער עושר. פלעגט זי אויספירן און זיך באַרימען: װאס אַן אנדערער האט אַװעק געווארפן, דאס האב איך געכאַפט. װאס דאס איז געװען דער הייליגער אַרײַה דבֿי עילאַה זכותו יגן עלינו.

זעהט מען פון דעם אז יעדער איינער האט געהאט זיינע דורכפעלער, און זיינע שווערע נסיונות אין לעבן, און וויפיל מענטשן האבן נאך יעצט ליידער זייערע דורכפעלער און נסיונות, װעגן דעם איז נישט קיין חכמה צו גיסן זאלץ אויף יענעמס וואונדן, און יענעם אַראַפּ װארפן, פאַרקערט די חכמה איז אויפצוהייבן אַ מענטש.

אין די צייטן פונעם הייליגן רבי'ן איז געווען א גרויסער מענטש, ער האט געהייסן: רבי יצחק לייב, ער האט זיך באנוצט מיט 'קבלה מעשיות', וואס דער אר"י הקדוש זאגט: אז מען טאר זיך נישט באנוצן מיט דעם חלילה, און מען קען באקומען דערפאר שווערע עונשים. און ער האט באוויזן דורכדעם אותות ומופתים.

איז געווען א גרויסער צדיק וואס ער האט געהייסן זיינע חסידים: מען זאל אים נעמען און איבער לייגן אין בית המדרש אויפן בימה, מאכן א 'משכנתא', און געבן מלקות ברבים, מען האט טאקע אזוי געטוהן, און מען האט אים דורכדעם צוגענומען אלע זיינע מדריגות, [ווייל זוכה זיין זיך צו קענען משתמש זיין מיט קבלה מעשיות דארף מען זיין א מוראדיגער בעל מדריגה, בפרט אז ער האט דורכדעם געהאלפן עקריות, און קראנקע זענען געזונט געווארן וכו', און פלוצלונג האט מען אים דאס אלעס צוגענומען], איז ער אריין געפאלן אין א 'מרה שחורה', ער האט זיך פארשלאסן אין שטוב

וכו', איז די משפּחה געגאַנגען מזכיר זיין זייער פּראָבלעם צו אַסאַף צדיקים, אָבער קיינער האט אים נישט געקענט העלפּן, זיי האָבן געזאָגט: דאס איז אַ הקפּדה פון אַ צדיק, וואס דאס איז אזוי ווי אַ בייס פון אַ שלאַנג - 'חויא דרבנן', וואס מען קען דאס נישט היילן.

אזוי ווי דעמאלטס איז דעם הייליגן רבינ'ס נאמען נתפרסם געווארן, האט זיך די משפּחה מיישב געווען, אז מען וועט אים ברענגען צום הייליגן רבי'ן, ווען ער איז אריינגעקומען צום הייליגן רבי'ן און ער האט אלעס פארציילט, האט דער הייליגער רבי זיך אָנגערופּן און געזאָגט, די ווערטער: איז דען אַ קונץ אַ איד אַראָפּ צו ווארפּן?! אַ קונץ איז, אַ איד אויפצוהייבן! און דער הייליגער רבי האט זיך מיט אים פארשלאָסן, און ער האט אים צוריק געגעבן אלע מדריגות בקדושה; און ער איז געווארן מקורב צום הייליגן רבי'ן, און ער איז אָנגעקומען צו אזאלעכע מדריגות, אז ווען דער הייליגער רבי האט געזאָגט תורה, האט ער זיך געדארפּט פארמאכן די

אויפֿערן, ווייל ביי אַ יעדע וואָרט פֿון הייליגן רבי'ן
האַט ער געשפּירט ממש ווי ער גייט אויס.

דער הייליגער רבי האט אַמאל געזאָגט פֿאַר רבי
נחמן (חיי מוהר"ן סימן שעא): ווען איך זאל אים זאָגן
העלפֿט פֿון די שיחות וואס איך האב דיר געזאָגט,
וואלט ער פֿאַרברענט זיך מיט די גאַנצע וועלט. ווייל
ער האט געהאַט אַ מוֹרָא'דיגע געפֿיל אינעם הייליגן
רבי'ן.

אַמאל איז ער מיט רבי נחמן זכותו יגן עלינו און
נאָך פֿון אונזערע לייט געפֿאַרן אויפֿן וואָגן צוזאַמען
מיטן הייליגן רבי'ן, אינמיטן וועג געט זיך דער
הייליגער רבי אַ טרייסל, און פֿרעגט: ווער האט
געזעהן?! קיינער האט גאַרנישט געזעהן, נאר רבי
יצחק לייב רופֿט זיך אָן: איך האב געזעהן, האט דער
הייליגער רבי געוויזן ער זאל זיין שטיל.

אויף האט אַמאל פֿאַסירט אז דער הייליגער רבי
איז געפֿאַרן אויפֿן וועג אינמיטן וואַלד, און ער האט
געדאַרפֿט אַ מקוה, איז רבי יצחק לייב אַראַפּ און

לה

קלאפ מיר נישט אראפ

געמאכט אַ רינג, און האט דארט אויפגעגראבן, און
עס איז געווארן דארט אַ קנואל, און דער הייליגער
רבי איז אראפ זיך טובל'ען דארט, און רבי יצחק לייב
האט זיך אויך געוואלט טובל'ען, האט דער הייליגער
רבי געזאגט: יצחק לייב, דו נישט.

דער הייליגער רבי נתן האט אים זייער מקנא
געווען, אז ער האט זוכה געווען דורכ'ן הייליגן רבי'ן
צו אַזעלכע מדריגות און השגות, האט רבי יצחק לייב
אַמאל געזאגט פאר רבי נתן, די ווערטער: גלייב מיר,
אז אַלע מיינע השגות און מדריגות, וואס דער
הייליגער רבי האט מיר צוריק געגעבן בקדושה,
קומט נישט צו, צו דייןע דיבורים; ווייל צו העלפן אַ
בעל בחירה איז מער פון אַלע השגות מיט אַלע
מדריגות וכו'.

ווער עס לערנט לקוטי הלכות זעהט ער ווי אַלע
ווערטער פון הייליגן רבי נתן איז נאר התחזקות,
מחיה זיין און מחזק זיין יעדן איד, ווייל דאס איז
דער שליסל וואס מיר האבן מקבל געווען פון הייליגן
רבי'ן, נאר מחזק זיין איינער דעם אנדערן.

און דאס איז די גרעסטע צדקה, מחזק זיין א צווייטן איד, און אפילו איך אליין בין צובראכן, אבער דורכדעם וואס איך בין מחזק א צווייטן, וועט עס מיר אויך מחזק זיין, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו): פדי אז א מענטש זאל זיך אליין קענען מחזק זיין און ארויסגיין פון זיינע פראבלעמען, און קומען צו גדלות המוחין, איז די עצה, ער זאל מחזק זיין אן אנדערן. אויך זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ד): ווען א מענטש רעדט מיט אנדערע, קומען די ווערטער צוריק צו זיך, און אפילו יענער וועט נישט אננעמען די ווערטער, וועט דאס אבער אים אליין מחזק זיין.

דערפאר יעצט אין די טעג פון 'שוכבים', איז דער גרעסטער תיקון מקרב צו זיין נאך אידן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן יד): אויפן פסוק (ירמיהו טו, יט): אם תוציא יקר מזולל. וואס דאס גייט ארויף, אז מען זאל מקרב זיין אידן צום אייבערשטן (בבא מציעא פה ע"א); אז די אותיות יקר איז די זעלבע אותיות ווי

קראַי, ווייל דאס איז דער גרעסטער תיקון אויף פּגם
הברית, מקרב צו זיין אנדערע אידן.

דער בורא פל עולמים זאל העלפן, אז מיר זאלן
אנהייבן צו לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספר מיט א
מוראדיגע התמדה, און מען דארף אזויפיל לערנען
לקוטי מוהר"ן ביז עס זאל ליגן אין די בלוט, אז מען
זאל אויפשניידן א אדער, זאל נישט קומען קיין בלוט
נאר עס זאל קומען לקוטי מוהר"ן. און דאס זאל אים
זיין אזוי ווי די 'אורים ותומים', און אזוי אויף זאל
מען לערנען אזויפיל לקוטי הלכות, ביז מען זאל
שוין האבן אזויפיל התחזקות, אז מען זאל נאך
קענען איבערגיסן פאר יענעם אויף התחזקות, אזוי
ווי חז"ל זאגן (אבות ד, א): איזהו מכובד? המכבד את
הבריות; דאס הייסט, אז א מענטש האט אזויפיל
חיזוק און כבוד, אז ער דארף שוין נישט אז מען זאל
אים מכבד זיין, נאר פונקט פארקערט, ער וועט געבן
כבוד פאר יעדן איינעם, ווייל ביי אים גיסט זיך שוין
איבער די כבוד, וועגן דעם אז א מענטש איז יעדן
מכבד און מחזק, דאס איז די גרעסטע כבוד.

קלאַפּ מיר נישט אַראַפּ

לח

דער אייבערשטער זאל העלפן, אז מיר זאלן זוכה
זיין קומען צו דעם.

~תם ונשלם שבח לאל בורא עולם~

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

כ"ק מרן רבינו
אליעזר שלמה בן מלכה
שליט"א

לרפואה שלימה לכל רמ"ח
אבריו ולכל שס"ה גידיו ולכל
טיפי דמיו.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מרה
שמואל חיים איינהויין
הי"ו

מרה
בנימין איינהויין
הי"ו

מרה
יוסף אירגאס
הי"ו

מרה
מנשה איצקאוויטש
הי"ו

מרה
העניך אינדיג
הי"ו

מרה
יחיאל אריה
הי"ו

מרה
אייזיק אפפעל
הי"ו

מרה
יוסף בארדאג
הי"ו

מרה
מיכאל דניאל בנים
הי"ו

מרה
אשר דוב אינדורסקי
הי"ו

מרה
יעקב היילפרין
הי"ו

מרה
מרדכי אהרן היילפרין
הי"ו

מרה
יואל גאלדשטיין
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מרה
יצחק אהרן וויינבערג
הי"ו

מרה
אליעזר הירשפעלד
הי"ו

מרה
יואל וועבערמאן
הי"ו

מרה
אהרן וועבערמאן
הי"ו

מרה
יצחק יונה זאבעל
הי"ו

מרה
יוסף ווינער
הי"ו

מרה
אברהם צבי וועבערמאן
הי"ו

מרה
יואל טייטלבוים
הי"ו

מרה
שלמה ברוך טייטלבוים
הי"ו

מרה
פנחס מרדכי טייטלבוים
הי"ו

מרה
דוב מאנדל
הי"ו

מרה
בנציון לאנדא
הי"ו

מרה
יעקב יהודה לעבעוויטש
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יואל מענדלאוויטש
הי"ו

מנ"ה
שבתאי מזרחי
הי"ו

מנ"ה
יצחק סאלאמאן
הי"ו

מנ"ה
יחזקאל טאמעט
הי"ו

מנ"ה
אלימלך פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
יעקב פיש
הי"ו

מנ"ה
נתן פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
אלי קנויל
הי"ו

מנ"ה
יואל פארקאש
הי"ו

מנ"ה
מאיר דוד פארקאש
הי"ו

מנ"ה
חיים דוד ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
יואל ראטה
הי"ו

מנ"ה
יצחק אהרן וייך
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה

האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מו"ה
יואל ראזענבערג
הי"ו

מו"ה
יצחק ראזענבערג
הי"ו

מו"ה
אברהם משה שטראסער
הי"ו

מו"ה
אילמלך שארף
הי"ו

מו"ה
שלום שניטצער
הי"ו

מו"ה
יואל מנחם גרשון שניטצער
הי"ו

מו"ה
יואל שניטצער
הי"ו

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

לזכות
מאיר בן לאה
לזיווג הגון

לזכות
שמעון מרדכי בן זעלדא רחל
לגדלו לתיר"ש כרצון רביד"ל

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

מו"ה
שם הנדבן
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

איר קענט ועצט האבן די זעלמענע זכות צו מקרב זיין אידן לאבינו שבשמים
אויף א גרינגע וועג, דורך מגדב זיין צו דרוקן א ספר אינעם "בית הדפוס".

צו וויסט איר???

...אז הונדערטער טויזנטער
אידן זענען שוין צוריק
געקומען צום אייבערשטן
דורך דעם רבי'נס ספרים
(אשר בנה באדיש חלק א סתקב ג) ?

...אז דעם רבי'נס ספרים
זענען די איינציגסטע
וואס פארשטייען דעם
היינטיגן דור (אשר בנה
באדיש חלק ג סתקב ט"ב) ?

...אז די חשוב'סטע זאך
ביים אייבערשטן איז
צו מקרב זיין אידן צום
אייבערשטן (וזה הקדוש
תרום קב"ה) ?

...אז ווען איינער מאכט
אז א צווייטער איד זאל
תשובה טוהן, איז אים דער
אייבערשטער מוחל זיין אלע
זיינע עבירות (זיי טוה'ן סיני תמ"ז) ?

...אז יעדע דאלער וואס איר
געבט פארן בית הדפוס,
זענט איר מקרב מיט דעם
נאך א איד צום אייבערשטן
(אשר בנה באדיש חלק א סתקב ג) ?

...אז הונדערטער אידן זאגן
עדות אויף נאר גרויסע ישועות
למעלה מקדך הטבע וואס זיי
האבן געזעהן דורך מגדב זיין
צו דרוקן "אשר בנה" ?

...אז מוז'ראש שלט"א זאגט צו
אז ווער עס וועט מגדב זיין צו דרוקן
דעם ספר "אשר בנה", וועט זיכער
זען א גרויסע ישועה מיט וואס ער
דארף (אשר בנה באדיש חלק א סתקב ג) ?

לְאִשׁוֹת גִּישׁוֹת אַרְוִיס דִּי גַעוואָלְדִיעַ גַעלְעגְגַהייט,
רוסט שוין אריין אין אפס, מיט א שיינע נדבה, און האט דעם גרויסן זכות צו מקרב זיין
אידן צום אייבערשטן, און גלייכצייטיג וועט איר און דעם זכות געהאלפן ווערן מיט
ישועות ורפואות, נחת פון קינדער, שידוכים, און נאך.

רופט שוין 845-481-3321